

Tirsdag 9. juli 2002 JPKØBEINHAVIS

Jazzens dystre fremtidstoner

Opkøbere fra udenlandske festivaler er alle begejstrede for Copenhagen Jazz Festival. Men dansk jazz er truet på livet af besparelserne og nedskæringerne på musikområdet.

UDSULTNING - »Ind imellem ser det så håbløst ud. Og så er det klart, at tankerne om at søge til udlandet dukker op igen og igen,« siger komponisten Fredrik Lundin, der er dybt bekymret over de besparelser og nedskæringer, der føres over hele kulturområdet.

BESPARELSER

Af LONE NYHUUS

»Hvis det fortsætter med de store sparerunder, så er dansk jazz snart afgået ved døden eller flygtet til mere kulturvenlige lande.«

Så kort kan Fredrik Lundin ridse situationen op. I mere end 20 år har han været professionel musiker, komponist og underviser. Og med forårets modtagelse af to priser, "Danish Music Award" og "Jazzspecial's pris" for sin sidste ud-givelse "Choose Your Boots", har han placeret sig i dansk jazz' stot voksende gruppe af sværvægttere.

Men succes'en til trods:

Nedskæringer og besparelser gør, at han får sværere og sværere ved at leve af sin kunst. I maj blev det for meget for komponisten. Han satte sig ned og gav luft for sin frustration i et langt brev til kulturminister Brian Mikkelsen (K):

Over nedlæggelsen af transportstøtten, over at branche-organisationen, Dansk Jazzforbund, ikke længere må uddele honorarstøtte, at Jazzforbundet måske skal lukke, at Statens Kunstfond får begrænset sine midler, at Teaterrådet har færre midler til at støtte nye forestillinger, og at Fredrik Lundin derfor mistede en planlagt kompositionsbestilling.

»Lige pludselig blev jeg vanvittig politisk,« fortæller Lundin, der ellers betragter sig selv som et meget apolitisk menneske. Ligesom de fleste andre musikere gør:

»Men her var der nogle ændringer, som er meget uheldige for os. Og det er så nemt at skære ned på os, uden at det kan mærkes, høres og ses. For vi bliver jo bare ved og ved med at lave musik - selv om der skæres og skæres. Fordi vi synes, at vi har en betydning.«

Interesse i udlandet

På trods af flere årtiers fremtrædende musikalske præstationer og på trods af et stort opbud af professionelle musikere er jazzen ikke meget synlig i det samlede mediebillede. I hvert fald ikke på samme måde som den danske filmindustri, der for tiden fejrer meget synlige triumfer i det store udland.

»Jazz er bare noget kvalitetskunst, man har haft i lang tid, forklarer Lundin og fortsætter:
»Men i udlandet er interessen for dansk jazz stigende. Der er dansk jazz så småt begyndt at blive synlig og ved at markere sig som et felt, hvor man forsøger at skabe noget særegent. Der er en bevægelse i gang. Og den bevægelse har ført til en stigende respekt omkring dansk jazz.«

Lundins udtalelse støttes af Christian Dalgas, der er ansvarlig for udlandskontakterne i Dansk Jazzforbund og derudover er medlem af Copenhagen Jazzfestivals bestyrelse.

Højt teknisk niveau

På festivalen er ca. 80 pct. af koncerterne med danske grupper, og for at styrke deres muligheder for også at nå det internationale marked, har Jazzforbundet inviteret en god håndfuld udenlandske programlæggere til festivalen. Der er de både blevet præsenteret for etablerede danske navne og de nye konstellationer med helt unge nyuddannede musikere.

»De har generelt været imponerede over det høje tekniske niveau og kreativiteten. De synes, der er en høj kvalitet hos de helt unge,« fortæller Christian Dalgas, der godt kan blive bekymret for jazzens fremtid i et land, hvor hele fundamentet for at være jazzmusiker er truet:

»Det er klart, at hvis der er færre fremtrædelsesmuligheder, vil der også blive færre og færre musikere, der når et internationalt tilfredsstillende niveau. Og danske musikere vil - i endnu højere grad end nu - være tvunget, til at søge til udlandet.

Specielt er jeg bekymret for vækstlaget, det eksperimenterende, det nye. Og det er jo tankevækkende, for det er netop det område, som har vakt de udenlandske arrangørers store interesse i år.«

Hos Anders Laursen, formand for Dansk Musikerforbund og formand for Copenhagen Jazzfestivals bestyrelse, er bekymringen ikke mindre, når han ser på regeringens aktuelle kulturpolitik. Snarere tværtimod.

»Det er klart, at hvis man helt målrettet udtørre de rammer, der er givet for jazzen, så kan det ikke lade sig gøre fortsat at skabe musik på det niveau, vi roses for netop nu. Jeg finder det uforståeligt, uforklarligt og ganske ufornuftigt, at Brian Mikkelsen fører den politik. Det går i den modsatte retning af hvad årtiers udmærkede konservative kulturpolitiske kræfter har udrettet".